

ת"פ 42066/01/11 - מדינת ישראל נגד ר. ר. ו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42066-01-11 מדינת ישראל נ' ו.
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד סגל

המאשימה

נגד

ר. ר. ו

ע"י ב"כ עו"ד גיל גבאי

הנאשם

הכרעת דין

כ ל ל י

1. בכתב אישום מתוקן שהוגש נגד הנאשם יוחסו לו שני אישומים שהרקע המשותף להם הוא יחס מעורער בינו לבין בת זוגתו הגב' נ. א. (להלן: "**המתלוננת**") לבני הזוג ילדה משותפת והיא בת 9.

2. באישום הראשון נטען כי ביום 5.11.2008 בשעה 13:17 לערך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה.

התביעה ציינה כי בין חדר השינה לסלון בדירת הנאשם קיים קיר גבס בין קיר הגבס לויטרינה בסלון קיים רווח. התביעה טוענת כי המתלוננת הכניסה ידה ברווח זה. הנאשם שהיה בחדר השינה משך בידה וגרם לשפשוף ביד המתלוננת באישום זה נטען עוד כי במספר הזדמנויות הנאשם דחף את המתלוננת.

3. באישום השני נטען כי ביום 5.5.2008 איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה "אני אכניס אותך לאברבנאל". בהמשך תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבתוך הרכב בו נסעו היכה בידיה ותפס את ידיה.

בהמשך בביתם, ברחוב ... בבתי ים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בה באצבעות ידה ובראשה, הטיחה על הרצפה, בעט בה היכה בפניה וגרם לה לשבר בשן קדמית ולפצע מדמם בראשה.

לאחר התקיפה איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שישחט אותה.

עמוד 1

4. בתיק זה ניתנו דחיות רבות כדי לאפשר לצדדים למצות את המשא ומתן ביניהם נוכח מצבה הרפואי של המתלוננת כפי שיפורט בהמשך.

בסופו של הליך הדברות ארוך נקבע התיק להוכחות ליום 14.1.2013. המתלוננת לא התייצבה למספר ישיבות ולכן הדיון בתיק התארך מעבר לסביר.

5. מטעם התביעה העידו המתלוננת ואחות הנאשם.

שתי העדות ביקשו מספר פעמים לבטל את האישומים נגד הנאשם ועשו ככל יכולתן לסייע לו.

6. הנאשם שכפר במיוחס לו העיד להגנתו.

7. הוגשו מסמכים רפואיים על מצבה הבריאותי והנפשי של המתלוננת והתקבלו מסמכים רפואיים נוספים ביזמת בית המשפט מבית החולים "מאיר" בכפר סבא אודות מצבה של המתלוננת.

פרשת התביעה

8. אחות הנאשם הגב' ד. ו. מסרה בעדותה כי ביום 4.5.08 המתלוננת התקשרה אליה, צעקה ובכתה ומסרה כי רבה עם הנאשם וכי הוא לקח את הילדה. בהמשך מסרה "**...נסענו לשמה ואז נ. הראתה לי שאין לה שן בפה. אחר כך כשהיא נרגעה היא הראתה לי שהיא מוציאה ומחזירה את השן...ואמרה שזה היתה הצגה, ואחרי זה אמרה לי שהרבה דברים הם לא אמת והיא נוטה להעצים אותם.**"

9. העדה פנתה לתובעת והטיחה כי המתלוננת חזרה בה מתלוננתיה והביאה אישורים רפואיים שמצביעים על מצבה ועל כך שהמצב החמיר כיוון שלא נטלה תרופות. העדה מסרה כי אחיה והמתלוננת רבים וצועקים האחד על השני אולם המריבות הן ללא אלימות.

10. העדה כתבה מכתב למשטרה ביום 6.10.11 וציינה כי המתלוננת הודתה בפניה כי בדתה את סיפור שבירת השן (ת/1) באותו מסמך חזרה העדה על הדברים שמסרה בפני.

11. מעדותה של המתלוננת הגב' נ. א. עולים הפרטים הבאים:

א. המתלוננת מסרה כי אינה זוכרת את תלונותיה במשטרה ופירטה את הבעיות הרפואיות שהיא סובלת מהן. בהמשך היא סירבה להשיב לשאלות התובע והוכרזה כעדה עוינת. הודעתה במשטרה מיום 5.5.08 התקבלה וסומנה **ת/11**.

- ב. גם כשנחקרה בחקירה נגדית הכחישה העדה שהנאשם הפעיל נגדה אלימות פיזית היא מסרה **"...שקלתי 37 קילו אם הוא היה מכה אותי הוא היה הורג אותי"**, העדה טענה כי השוטר המציא את הכתוב בהודעתה לפיה בעלה היכה אותה בראשה. העדה הוסיפה כי למחרת פנתה למשטרה וביקשה לבטל את תלונתה.
- ג. בחקירתה הנגדית מסרה העדה **"...אני הייתי זורקת עליו חפצים. יכול להיות שזרקתי עליו חפץ הוא אמר לי שאם אזרוק הוא ישבור לי ידיים"**.
- ד. העדה טענה כי לא ביקשה מאחות הנאשם להתקשר למשטרה וכי האחות עשתה כן בגלל סכסוך כספי. העדה טענה כי הנאשם מעולם לא היה מכור להימורים והוסיפה כי המציאה את זה בחקירתה במשטרה.
- ה. בהמשך העדה מסרה כי היא זוכרת אירועים מלפני 30 שנה אולם שוכחת דברים שהתרחשו לפני זמן לא רב. היא זכרה את לקיחת בתה על ידי הנאשם ואת העובדה כי לא יכלה לצאת מהבית כיוון שלא היה לה מפתח.
- ו. העדה מסרה בחקירתה הנגדית כי סימני הפגיעה בגופה נגרמו מנפילות או מכות שקיבלה מחפצים כיוון שהיה לה בעיות שיווי משקל. העדה מסרה כי בהודעותיה יש דברים נגד הנאשם כיוון שחשה שהנאשם לא מספיק תמך בה.
- ז. גם לגבי הודעתה מיום 5.11.08 הוכרזה העדה כעדה עוינת. ההודעה התקבלה וסומנה **ת/12**. בחקירתה, מסרה העדה לתובעת כי ייתכן והנאשם קילל אותה לגבי הפגיעה בידה היא מסרה כי השיפשוף נגרם לה מהקיר והוסיפה:
- "...הוא לא תפס אותי ביד. הוא מסכן נסגר בפנים מזה שלא הנחתי לו. עשיתי לו חור בראש. הוא נסגר בחדר מבפנים. לא אני סגרתי אותו..."**
- ח. העדה גם מסרה כי הנאשם לא דחף אותה והוסיפה כי אמרה במשטרה **"הוא דחף אותי אולי"** נוכח הלחץ של החוקר שרצה לשמוע על מעשה אלימות.
- ט. בחקירתה הנגדית על ידי ב"כ הנאשם מסרה העדה כי דבריה במשטרה נאמרו על רקע כעסה של העדה נגד הנאשם לאור שינוי התנהגותו כלפיה עקב מחלתה.
- העדה נחקרה ארוכות על מצבה הרפואי והשיבה לב"כ הנאשם בפרוטרוט לגבי הבעיות מהן סבלה וסובלת.

- י. העדה אישרה כי במהלך ההיריון היה לה נסיון אבדני ופונתה על ידי הנאשם לבית החולים. העדה עמדה על כך כי אינה סובלת מבעיות נפשיות והוסיפה כי בבית החולים: מאיר" נקבע שהיא לא סובלת "אפילו מדיכאון", העדה אישרה כי טופלה בכדורי סרוקסט לפי הנחיית הנאשם.
- יא. העדה אישרה כי פעם אחת השתמשה בסמים. הדבר השפיע עליה בצורה לא טובה והיא הגיעה לבית החולים. העדה גם אישרה כי נשפטה פעם אחת בגין עבירת סם בהיותה סטודנטית.
- יב. העדה אישרה כי יש לה חשש שיקחו ממנה את בתה מתוך הנחה שהיא לא מסוגלת לגדל אותה עקב בעיות נפשיות.
- יג. העדה מסרה כי הנאשם הוא בוגד בה במקום לסייע לה בקשיים שנבעו ממצבה הרפואי הירוד בשלב מסוים התפרצה העדה מסרה בסערת רגשות" **...מאד הייתי צריכה עזרה פיזית ונפשית. הייתי במצב קשה. הוא היה משאיר את הילדה איתי כשאני בקושי עומדת על הרגליים...אני מודה בהכל. אני אשמה בהכל. מה זה יעזור? הוא כזה מלאך שיושב פה. אתה יודע כמה תיקים יש לו. מה יש לך לחפש אצלי? אני לא עשיתי כלום."**
- יד. העדה אישרה כי בעקבות תלונת הנאשם היא הורחקה מהבית ל-5 ימים ב- 2008 והוסיפה **"...למחרת הוא בא אלי והשאיר אצלי את הילדה. אם אני כזאת משוגעת, יום למחרת הוא הביא לי את הילדה והוא הלך לעשות חיים עם בחורות"**.
- טו. לשאלת ב"כ הנאשם מסרה העדה **"...הוא אוהב כל הזמן לעשות ככה. הוא יודע שזה מציק לי. איפה שהוא יכול לעשות כואב הוא יעשה. פיזית הוא לא נוגע בי, אבל פסיכולוגית הוא מומחה לזה..."**
- טז. העדה מסרה כי הנאשם מסר נגדה תלונות שווא ולאחר מכן מתחרט" **...זה טמטום שלו ואח"כ גם אני מתנקמת בו. אח"כ אנחנו לא יודעים איך לצאת מזה. אנחנו לא הולכים מכות, נקודה. הטמטום שלו זה כל הזמן להרים את השפופרת ולהתקשר"**.
- יז. העדה ציינה כי הנאשם היפנה אותה לפרופסור שעובד איתו כדי שיתן אישור לבעיות נפשיות לצורך קבלת נכות והוסיפה כי בבית חולים "מאיר" נקבע שאינה סובלת מבעיות פסיכיאטריות. העדה מסרה כי הנאשם כל הזמן איים עליה שיכניס אותה לבית החולים אברבנאל.
- יח. בהמשך מסרה העדה **"...אותו הרחיקו בגללו. אני לא יכולה להרים עליו יד, אני שוקלת**

37 ק"ג אותי הרחיקו רק לכמה שעות. שילך לטיפול ואז נדבר. הוא צריך ללכת לטיפול פסיכיאטרי, לטיפול בכעסים. זו אל החלטה שלי, אלא של ביהמ"ש בנתניה".

העדה פנתה לב"כ המאשימה ואמרה **"אתה לא צריך לעבוד הסגור עושה לך את העבודה"**.

יט. העדה הביעה זעם על כך שהנאשם לא דואג לבתו, מוציא כספים רבים על נשים ולא מוודא שיש אוכל בבית. בסוף עדותה מסרה העדה **"...בכיים לא התנקמתי באף אחד. לא חיפשתי את זה. פשוט הוא מציק, מציק פסיכולוגית, מציק כל הזמן. אני רק רציתי שקט. אני רוצה מיטה ושלא יציקו לי. הוא לא רוצה אישה חולה, הצעתי לו שיעזב אותי"**.

מצבה הרפואי של המתלוננת

12. בעניין מצבה הרפואי של המתלוננת הוגשו מסמכים רבים. נוכח הספקות שהמתלוננת הביעה לעניין תוכנם של חלק מהמסמכים בית המשפט הזמין בהסכמת המתלוננת את תיקה הרפואי מבית החולים "מאיר" בכפר סבא.
13. מהמסמכים הרפואיים וכן מהעדויות שנשמעו בתיק עולה כי מצבה של המתלוננת הורע במהלך ההיריון שלה. מסיכום אשפוז בין 3.5.05 ל-7.3.05 עולה כי המתלוננת התקבלה למחלקת אשפוז גניקולוגי בשבוע ה-17 להריונה לאחר ניסיון התאבדות על ידי קורדיל. צוין כי לפני ההיריון היא טופלה בסרוקסאט בשל דכאון. במהלך ההיריון הטיפול הופסק. הרופאים המליצו על חידוש הטיפול בסרוקסאט ועל מעקבים. באותו סיכום צוין כי למתלוננת רגישות לקלונקס.
14. מחוות דעתו של דר' חאג' יחיא היתאם ממרפאת קופת חולים בנתניה עולה כי בסוף שנת 2010 המתלוננת מסרה על כאבים בבטן ובפרקים. **"היא שוקלת 39 ק"ג עם גובה 150 ס"מ. נראית מאד רזה, יש לה תנועות לא רצוניות אומרת שחוותה אלימות על ידי אחיה וכי איבדה הכרתה. היתה במעקב נוירולוגי....במעבדה נמצא סרולוגיה חיובית לצליאק"**.
15. המתלוננת אושפזה פעמיים בבית חולים "מאיר". אשפוז האחרון היה בין 4.12.2011 ל-12.11.2011 בשני האשפוזים בוצעו בדיקות מקיפות על מנת לאתר את הבעיות מהן סובלת המתלוננת.
- כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים שהועברו על ידי בית החולים לא נמצא כי המתלוננת סובלת מבעיות נפשיות.

הודעות המתלוננת במשטרה

16. בהודעתה מיום 5.5.08 (ת/11) מסרה המתלוננת כי הנאשם מכה אותה מזה תקופה ארוכה, מאיים עליה ולא שולט בעצבים שלו.

בהודעתה מציינת העדה כי היא קיבלה כדור קלונקס לטיפול בבעיותיה. הכדור גרם לה לדום נשימה ומאז הפסיקה לקחת את הכדור.

המתלוננת מציינת כי בעלה אמר לה כי בתה תתבייש ממנה ומציע לה **"לעזוב את הבית ואת הילדה או להתאבד"**.

המתלוננת ציינה עוד כי היא לא הזעיקה משטרה באותו יום, אלא אחות הנאשם שחששה לחייה ולחיי בתה היא זו שהזמינה משטרה.

17. באותה הודעה מסרה המתלוננת פירוט מלא על מעשיה ביום האירוע. לפי גרסתה הנאשם שלח אותה להרצליה לקבל מאימו שיק עבור הוצאות הגן של בתה. העדה מסרה כי הנאשם מבזבז את הכספים בהימורים וכי אמו דואגת להם לאוכל.

"...כשחזרנו לרכב הוא החל להתעלל בי...את פסיכית אני אכניס אותך לאברבנאל ואני אמרתי אתה צריך ללכת לפסיכיאטר ולטפל בהתמכרויות שיש לך..."

בהמשך מסרה **"...אני רוצה לציין שאין לו כבר עבודה כרופא ואין לו כסף ובגלל זה הוא עצבני"**.

העדה מסרה כי הנאשם נקט נגדה באלימות **"...ואז הוא העיף אותי על הרצפה תוך כדי שהוא נותן לי מכה בפה עם היד ואז נשברה לי השן הקדמית שלי. שן זמנית שהייתה מודבקת זמנית ויש לי סימן קטן עם דם במצח"**.

העדה מסרה כי בעלה הבטיח לה תשלום חודשי אם תעזוב אותו ואת הילדה.

בסוף הודעתה מסרה **"...בעלי ר. נתן לי כדורי קלונקס וכתוצאה מכך נפגעתי מבחינת תנועה אבל מבחינה פסיכיאטרית הכל בסדר"**.

18. בהודעתה מיום 5.11.08 (ת/12) מסרה המתלוננת **"...היום רבנו על שטויות ואני לא רוצה להתלונן רציתי להזיז תריס והוא משך את היד שלי"**.

היא נשאלה אם הנאשם הרביץ לה והשיבה **"...הוא דחף אותי אולי..."**

בהמשך מסרה המתלוננת **"...יש לו התקפי זעם והוא צריך עזרה פסיכיאטרית. יכול להיות שבגלל שאמא שלו נפטרה לפני חודש אולי בגלל זה היא היתה תומכת בו כספית"**.

העדה ציינה כי בעלה הוא פתולוג והוסיפה כי הוא פתח קליניקה בהרצליה שמתמחה בעיכוב תהליכי

הזדקנות.

"...הוא בן אדם טוב יש לו התקפי זעם".

גרסת הנאשם

19. הנאשם מסר שלוש גרסאות במשטרה והעיד בפני. בהודעתו הראשונה מיום 5.5.2008 (ת/1) הנאשם הכחיש את החשדות נגדו וציין כי המתלוננת הורשעה בעבירות סמים ואושפזה אשפוז פסיכיאטרי כיון שסיכנה את בתם: **"...אתמול והיום נטלה תרופות ממשפחת האופייטיים והם מזיקים לה".**

הנאשם ביקש מהחוקר שיקחו מהמתלוננת דגימת שתן. הנאשם ציין כי הנטל לגדל את בתם נופל עליו כיון שהמתלוננת לא שולטת על מעשיה ולא על תנועותיה.

לעניין שבירת השן הקדמית של המתלוננת מסר הנאשם: **"...זאת טענת שווא, השן היא הוציאה אותה שיחשבו שהתעללתי בה, זו שן זמנית, לא נגעתי בה".**

הנאשם ציין כי לקח את בתו מחוץ לבית כשהויכוח בבית התלהט.

הוא נשאל מדוע המתלוננת מוסרת גרסה כוזבת במשטרה והשיב: **"...משום שהיא חולת נפש מניפולטיבית שיודעת שהיא עלולה לאבד את הילדה ולכן היא אמרה לי אלף פעמים שההגנה הכי טובה זה ההתקפה".**

הוא נשאל על סימני הפגיעה שנצפו על המתלוננת והגיב: **"...הסמנים שלה בגלל תנועות לא רצוניות".**

הנאשם אישר כי לקח את מפתח חדר השינה וציין כי עשה כן כדי שהמתלוננת לא תנעל עצמה בחדר ולא תפגע בילדה. בהודעתו המאוחרת באותו יום הנאשם ציין כי לא נעל את הבית אלא הרחיק את בתו מהבית (ת/2).

20. בהודעתו השלישית (ת/3) מיום 5.11.08 מסר הנאשם כי המתלוננת נוהגת להגיש נגדו תלונות עקב הבעיות הנפשיות שלה: **"...היא אשה נחמדה ואמא טובה ויש לה בעיות פסיכיאטריות והיא מטופלת".**

הנאשם ציין כי המתלוננת ניסתה להכנס לחדר השינה מפתח צר הקיים בין המרפסת לחדר ושפשפה את ידה במהלך נסיון זה.

הנאשם נשאל אם הוא משך את ידה של המתלוננת והשיב: **"...יש משהו במה שהחוקר אומר אבל אם זה קרה היה אך ורק כדי שהיא לא תיפול למדרכה".**

21. בעדותו בפני מסר הנאשם כי היו תקופות טובות יותר וטובות פחות במערכת היחסים שלו עם המתלוננת. לגבי שנת 2008 מסר הנאשם כי היתה שנה לא טובה עם אירועים מצערים במשפחתו וכן

במשפחתה של המתלוננת. הנאשם הסביר כי בעבר הסכים לפנות לשירות המבחן וקיים כל תנאי שנקבע בעניינו כולל הרחקה מהבית עד שזוכה מכל אשמה.

הנאשם טען כי יש מריבות בינו לבין המתלוננת אך הוסיף כי מעולם לא הרים עליה יד.

22. הנאשם מסר כי סמוך לתלונה בחודש מרס 2008 למתלוננת היו בעיות נפשיות קשות והיא לא תפקדה **"...אני באותה תקופה הפסדתי השקעה שלא נכנסתי לשותפות בקליניקה. בגלל זה הגענו למצב כלכלי לא טוב"**. הנאשם מסר כי אינו זוכר אם פנה לבית חולים אברבנאל: **"...אם פניתי זה רק בשביל לקבל עזרה רפואית"**. לעניין תלונותיה של המתלוננת במשטרה מסר הנאשם כי דבריו במשטרה הם נכונים.

23. בחקירתו הנגדית מסר העד כי אינו זוכר אם שלח את המתלוננת לקחת שיק. העד אישר כי האם עזרה להם כיון שהיתה לה יכולת לעשות כן. בהתייחסו לתמונות החבלה של המתלוננת הנאשם מסר כי מדובר בחבלות ישנות.

24. הנאשם טען כי המתלוננת נעלה את עצמה בחדר שלה ולא יכלה לצאת כיוון שאיבדה את המפתח שלה הוא הביע תרעומת על כך שהואשם בכליאת שווא.

25. הנאשם מסר כיה הוא נשאר למרות כל הקשיים עם המתלוננת כיוון שהיא אם טובה שנותנת הכל לבתה במגבלות שיש לה.

לשאלת התובעת הנאשם השיב **"...זה נכון שלפעמים איימתי עליה, כלומר צעקתי אליה ואמרתי לה שבמצב שהיא נמצאת כרגע היא לא ראויה לגדל את הילדה, בגלל ההתפרצויות, בגלל שהיא שוברת לפעמים דברים. היא לא טיפשה, היא חולה אבל היא לא טיפשה. היא אומרת שההגנה הכי טובה זה התקפה..."**.

הערכת העדויות והסיכומים

26. תיק זה הינו דוגמא נוספת לקושי שבניהול משפטים בהם המתלוננת הינה אישה תלותית ולא עצמאית כלכלית. במהלך כל עדותה בפניי היה גלוי לעין כי המתלוננת חוששת לפגוע בנאשם ונותנת דעתה להשלכות שיהיו אם הנאשם יורשע בדינו.

27. במהלך חקירתה הנגדית, כשהסנגור הצליח להרגיזה כשטען שהיא סובלת מבעיות נפשיות, הזכירה המתלוננת את התפרצויות הזעם של הנאשם וציינה כי הוא זקוק לטיפול בעניין זה.

28. לאחר שבחנתי בזהירות את דברי המתלוננת בפניי ובחנתי את הודעותיה במשטרה הגעתי לידי מסקנה כי האמור בהודעתה מיום 5.5.08 משקף את מה שהתרחש בפועל באותו יום.
29. ההודעה (11/ת) מכילה פרטים רבים שבדיעבד התבררו כנכונים. רגישותה של המתלוננת לכדורי קלונקס עולה גם מהחומר הרפואי בעניינה כפי שהועבר על ידי בית חולים "מאיר".
- נושא סיוע אם הנאשם למשפחה אינו מוכחש על ידי הנאשם שהתחמק מתשובה כאשר נשאל אם שלח את המתלוננת לאימו להביא שיק.
- גם דבריה לעניין איומי הנאשם כי יכניס אותה לאברבנאל אינם מוכחשים על ידי הנאשם שמוסר כי השמיע דברים כאלה כשהתרשם כי מצבה של המתלוננת הוא ירוד.
- גם דבריה לעניין הקשיים הכלכליים של המשפחה אושרו על ידי הנאשם עצמו.
30. גם כשציינה את פרטי האלימות מסרה המתלוננת בת/11: "**...ואז הוא העיף אותי על הרצפה תוך כדי שהוא נותן לי בעיטות ונתן לי מכה בפה עם היד ואז נשברה לי השן הקדמית שהיא שן זמנית שהיתה מודבקת זמנית ויש לי סימן קטן עם דם במצח**".
31. הנאשמת לא הסתירה את העובדה כי השן שנפגעה היא שן מודבקת זמנית ולא הפריזה בתיאור הפגיעות שנפגעה. התיאור תואם את הממצאים שבתמונות שצולמה באותו יום.
32. באשר לאירוע מיום 5.11.08 אין מחלוקת ממשית בין הנאשם למתלוננת. הנאשם לא מכחיש כי אחז בידה של המתלוננת כדי למנוע נפילתה. נוכח העובדה כי הוא ניתק מגע ממנה וננעל בחדר השינה אין לפסול את גרסתו לעניין האישום הראשון.
- לאור זאת החלטתי לזכות את הנאשם מאישום זה מחמת הספק.
33. באשר לאישום השני בהתבסס על דבריה העדיפים בעיני של המתלוננת ב- ת/11 שיש להם חיזוק בתמונות שצולמה ובעובדות מסוימות שגם הנאשם מודה בהם (כגון נפילת השן הזמנית, מריבות קולניות בין הצדדים, מצב כלכלי, סיוע האם ועוד) הגעתי לידי מסקנה כי יש בהם די כדי להרשיע את הנאשם במיוחס לו באישום זה.
34. בקובעי את האמור לעיל נתתי דעתי כי ההרשעה מבוססת על הודעת המתלוננת שהינה עדה יחידה וכן נתתי דעתי למצבה הרפואי של המתלוננת.

ניתנה היום, 17 פברואר 2014, במעמד הצדדים